

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-106(41)/13/14/AK

Warszawa, dnia 13 czerwca 2014 r.

DECYZJA DNR-1/45/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/25/2014 r. z dnia 9 kwietnia 2014 r. dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa grilla kociołka z popielnikiem MG 410, wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorcę „Floraland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Stanisławowie Pierwszym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję w całości oraz na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), stwierdza, że produkt ten jest bezpieczny i umarza postępowanie.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2014 r. przedsiębiorca „Floraland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Stanisławowie Pierwszym (strona postępowania) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nr DNR-1/25/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż grill kociołek z popielnikiem MG 410 (dalej także jako: „grill MG 410” lub „grill”) – ze względu na umieszczenie uchwytów do przenoszenia rusztu oraz uchwytu umożliwiającego dołożenie paliwa pionowo nad rusztem na żywność i paleniskiem – nie jest bezpieczny i w związku z powyższym nałożył na stronę

postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) zakreślając jednocześnie termin do przekazania dowodów ich wykonania. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 20 000 zł oraz, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 tej ustawy, zobowiązał ją do uiszczenia kosztów badań laboratoryjnych produktu w wysokości 713, 40 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK naruszenie przepisów art. 10 § 1, art. 75 § 1 oraz art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Strona postępowania wskazała bowiem, iż w swoim piśmie z dnia 7 kwietnia 2014 r. wypowiedziała się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego, korzystając ze swych uprawnień przyznanych na mocy art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, co nie zostało uwzględnione przez organ wydający rozstrzygnięcie w sprawie. Strona postępowania podniosła nadto, że we wskazanym piśmie zgłosiła dodatkowe dowody i wysnuła wnioski, które nie zostały uwzględnione w kwestionowanej decyzji. Mając powyższe na uwadze, w opinii strony postępowania, decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/25/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r. wydana została bez wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, z pominięciem zgłoszonych przez nią dowodów, bez uwzględnienia słusznego interesu strony i z naruszeniem procedury postępowania administracyjnego. W szczególności strona postępowania stwierdziła, że kwestionowana przez nią decyzja administracyjna oparta została na niewłaściwej normie, bowiem jej zdaniem, organ nadzoru przy dokonywaniu oceny bezpieczeństwa grilla będącego przedmiotem postępowania winien w pierwszym rzędzie posiłkować się wymaganiami obecnie obowiązującej normy PN-EN 1860-1:2013 „*Urządzenia, paliwa stałe i podpałki do grilla – Część 1: Grille opalane paliwami stałymi – Wymagania i metody badań*” (dalej jako: „norma PN-EN 1860-1:2013”), podczas gdy w niniejszej sprawie Prezes UOKiK posiłkował się postanowieniami normy PN-EN 1860-1:2004/A1:2006 „*Urządzenia, paliwa stałe i podpałki do grilla – Część 1: Grille opalane paliwami stałymi – Wymagania i metody badań*” (dalej jako: „norma PN-EN 1860-1:2004/A1:2006”). Powyższe, z punktu widzenia strony postępowania, prowadziło do poczynienia błędnych ustaleń odnośnie bezpieczeństwa produktu oraz skutkowało niekorzystnym dla niej rozstrzygnięciem. Mając na uwadze zaprezentowane stanowisko, strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/25/2014 z dnia 9

kwietnia 2014 r. i umorzenie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilla MG 410.

Pismem z dnia 15 maja 2014 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

We wniosku z dnia 22 kwietnia 2014 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/25/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r., kwestionując ocenę bezpieczeństwa grilla MG 410 dokonaną przez organ nadzoru i przedstawiając okoliczności, które w jej mniemaniu winny skutkować uznaniem produktu za bezpieczny. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania zaskarżyła kwestionowaną decyzję w całości.

W wyniku ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK uznał, iż argumenty podniesione przez stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zasługują na uwzględnienie. Wprawdzie w opinii organu nadzoru kwestionowana decyzja jest zgodna z prawem i nie narusza przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, to jednak z punktu widzenia celowości i słuszności zawartego w niej rozstrzygnięcia powinna ona zostać uchylona.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Prezesa UOKiK art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego w pierwszej kolejności wskazać należy, że strona postępowania w ostatnim dniu biegu terminu na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów (tj. w dniu 7 kwietnia 2014 r.) nadała w urzędzie pocztowym pismo zawierające wnioski dowodowe, które to pismo dotarło do organu w dniu wydania kwestionowanej decyzji (tj. w dniu 9 kwietnia 2014 r.). W analogicznym stanie faktycznym sprawy (tj. decyzja wydana 2 dni po upływie terminu przewidzianego w art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. akt: I SA/Go 49/09 stwierdził, że *„organ nie ma obowiązku wstrzymać się z wydaniem decyzji. To w interesie strony skarżącej było by ewentualne wnioski dowodowe wpłynęły do organu przed wydaniem decyzji. Skoro pełnomocnik skarżącego zdecydował się skorzystać z prawa zgłoszenia wniosków za pośrednictwem poczty w ostatnim dniu siedmiodniowego terminu, to winien liczyć się z ryzykiem, iż pismo nie dotrze do organu przed wydaniem decyzji”*. Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku, który w wyroku z dnia 18 stycznia 2011 r., sygn. akt: I SA/Bk 622/10 stwierdził, że *„nie można zarzucić organowi, że wydając decyzję dzień po upływie omawianego terminu [vide – termin określony w art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego], uniemożliwił stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań”*. Niezależnie od powyższego podnieść trzeba, że analiza pisma strony postępowania z dnia 7 kwietnia 2014 r. wskazuje, że przedstawione w nim wnioski dowodowe są zbieżne z tymi zawartymi we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i w związku z charakterem skarżonej decyzji będą one podlegały ocenie przez Prezesa UOKiK w ponownie rozpatrywanej sprawie, w związku z czym nie może być również mowy o obrazie art. 75 § 1 i art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc natomiast do argumentów, dla których Prezes UOKiK uznał za zasadne uchylenie decyzji nr DNR-1/25/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r. i umorzenie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilla MG 410 z uwagi na uznanie tego produktu za bezpieczny, wskazuję co następuje.

Nie kwestionując formalnej możliwości posiłkowania się przy ocenie bezpieczeństwa grilla będącego przedmiotem postępowania wymaganiami określonymi w normie PN-EN 1860-1:2004/A1:2006 (zgodnie z opinią Polskiego Komitetu Normalizacyjnego na ww. normę można powoływać się wobec grilli wprowadzonych na rynek przed 30 stycznia 2014 r., a grill MG 410 był wprowadzany na rynek od 2006 r., tj. przez okres 7,5 roku

obowiązywania tej normy) Prezes UOKiK postanowił przychylić się do poglądu strony postępowania, według którego ocena bezpieczeństwa tego produktu powinna być dokonywana przede wszystkim przy uwzględnieniu wymagań obecnie obowiązującej normy – tj. normy PN-EN 1860-1:2013. Stanowisko strony w powyższym zakresie uzasadnia w szczególności podnoszona przez nią okoliczność zmiany wymagań odnoszących się do uchwytów służących do przenoszenia rusztu w obu normach. Zauważyć bowiem należy, że z interpretacji postanowień normy PN-EN 1860-1:2004/A1:2006 wynika, że wymagania dotyczące temperatury powierzchni uchwytów i rączek grilla nie są zależne od faktu, czy grill posiada regulację wysokości rusztu, czy też nie. Należy przy tym mieć na uwadze, że wskazane wymagania dotyczą wszystkich zastosowanych w produkcji uchwytów i rączek (z wyjątkiem uchwytów różna, dla których określono odrębne wymagania). Tymczasem, w normie PN-EN 1860-1:2013 wymagania dotyczące temperatury powierzchni uchwytów i rączek grilla ograniczone zostały jedynie do grilli posiadających regulowaną wysokość rusztu. Norma ta przesądza dodatkowo, że temperatury wszystkich innych uchwytów lub urządzeń chwytających nie należy mierzyć, jeżeli producent wyraźnie zaleca stosowanie rękawic lub narzędzi w instrukcji użytkownika (np. w formie piktogramu lub stosownego zapisu).

Mając zatem na uwadze okoliczność występowania w instrukcji grilla MG 410 stosownych zapisów dotyczących konieczności posługiwania się rękawicami ochronnymi („*Należy zwrócić szczególną ostrożność na gorące lub ostre części grilla. Nie dotykać grilla nieosłoniętą dłonią. Podczas użytkowania używać rękawicy ochronnej.*”) oraz stanowisko strony, stosownie do którego grill będący przedmiotem niniejszego postępowania nie posiada regulacji wysokości rusztu, uznać należy, że grill kociołek z popielnikiem MG 410 spełnia wymagania normy PN-EN 1860-1:2013 we wskazanym wyżej zakresie. Stanowisko takie zostało również wyrażone przez biegłego – TÜV Rheinland Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, który w informacjach uzupełniających do raportu z badań laboratoryjnych grilla będącego przedmiotem niniejszego postępowania wskazał, że „*grill z popielnikiem MG 410 nie posiada regulacji wysokości rusztu, zatem zgodnie z normą PN-EN 1860-1:2013 w tego typu grillach nie jest wymagane stosowanie uchwytów rusztu*”. Spełnianie przez produkt powyższych wymagań prowadzi zatem do uznania, że grill MG 410 korzysta z domniemania bezpieczeństwa przewidzianego w art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Stosownie bowiem do tego przepisu domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa

produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W niniejszej sprawie – uwzględniając słuszny interes strony (tj. zmianę na jej korzyść zapisów normy odnoszącej się do wymagań bezpieczeństwa przewidzianych dla grilli), jak również mając na uwadze celowość i słuszność rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa grilla kociołka z popielnikiem MG 410 (tj. potrzebę spełniania przez ten produkt aktualnie istniejących wymagań w zakresie bezpieczeństwa) – Prezes UOKiK uznał, że grill kociołek z popielnikiem MG 410, wprowadzony na polski rynek przez przedsiębiorcę „Floraland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Stanisławowie Pierwszym jest bezpieczny, co stanowi podstawę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu, określoną w art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę

należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

„Floraland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k.
ul. Strużańska 28
Stanisławów Pierwszy
05-126 Nieporęt